

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Animnapu't Lima

Pagbubunyag ng Tapiserya ng Propesiya: Mula kay Alejandro Magno hanggang sa Makabagong Roma

Jeff Pippenger
2024-03-29

Ngayon ay isasaalang-alang natin ang kasaysayang naganap kasunod ng biglaang pagkamatay ni Alejandro Magno, na kumakatawan sa panahon mula noong taóng 538 hanggang sa panahon ng wakas noong 1798.

At pag siya'y tumindig, ang kaniyang kaharian ay mabubuwal, at mababahagi sa apat na hangin ng langit; at hindi sa kaniyang mga supling, ni ayon sa kapamahalaang kaniyang pinamunuan: sapagkat ang kaniyang kaharian ay bubunutin, at ibibigay sa iba bukod sa mga iyon. At ang hari sa timugan ay magiging malakas, pati ang isa sa kaniyang mga prinsipe; at siya'y magiging higit na malakas kaysa sa kaniya, at maghahari; ang kaniyang kapamahalaan ay magiging dakilang kapamahalaan. At sa wakas ng mga taon ay makikipag-isa sila; sapagkat ang anak na babae ng hari sa timugan ay paroroon sa hari sa hilagaan upang gumawa ng isang kasunduan: ngunit hindi niya mapananatili ang kapangyarihan ng bisig; ni siya man ay tatayo, ni ang kaniyang bisig: kundi siya ay ibibigay, pati ang mga nagdala sa kaniya, at ang nagkaanak sa kaniya, at ang nagpatibay sa kaniya sa mga panahong ito. Ngunit mula sa isang sanga ng kaniyang mga ugat ay may titindig sa kaniyang dako, na darating na may isang hukbo, at papasok sa kuta ng hari sa hilagaan, at makikidigma laban sa kanila, at magtatagumpay: At dadalhin din niya bilang mga bihag sa Egipto ang kanilang mga diyos, pati ang kanilang mga prinsipe, at ang kanilang mahahalagang sisidlan na pilak at ginto; at siya'y magtatagal ng higit na maraming taon kaysa sa hari sa hilagaan. Kaya't ang hari sa timugan ay papasok sa kaniyang kaharian, at babalik sa kaniyang sariling lupain. Daniel 11:4-9.

Sa kalaunan, pagkabuwag ng kaharian ni Alejandro ang Dakila, ang mga nakipagtunggali para sa pamamahala sa dating kaharian ay nauwi sa dalawang pangunahing kaharian. Ang isa ay kumokontrol sa timog ng dating imperyo ni Alejandro at ang isa pa ay kumokontrol sa hilaga. Mula roon, sa salaysay na propetiko, tinutukoy sila nang payak bilang ang hari ng timog at ang hari ng hilaga. Sa sandaling umabot ang tunggalian para sa pamamayani sa daigdig sa puntong inilalarawan na lamang ito bilang nasa pagitan ng hari ng hilaga at ng hari ng timog, ang mga sagisag ng dalawang kahariang iyon ay nananatili sa buong kabanata.

Sa talatang lima, ang hari ng timog ay matatag na naitatag, at siya ay makapangyarihan, ngunit ang hari ng hilaga ay makapangyarihan din at ang kaniyang kaharian ay higit na malawak. Pagkatapos, sa talatang anim, ang hari ng timog ay nagpanukala ng isang pakikipag-alyansa sa kaharian sa hilaga. Ang kasunduan ng kapayapaan ay tiniyak sa pamamagitan ng pagbibigay ng hari ng timog ng kaniyang anak na babae sa hari ng hilaga, upang mapangasawa niya ito at pagtibayin ang kanilang alyansa sa pamamagitan ng isang bigkis na pampamilya. Sumang-ayon ang hari ng

hilaga, at isinantabi ang kaniyang asawa, at pinakasalan ang prinsesa mula sa timog, at pinasimulan ang alyansa.

Sa dakong huli, ang prinsesa sa timog ay nagsilang ng isang lalaking anak; ngunit sa wakas ay nagsawa ang hari sa hilaga sa kaniyang bagong asawa, at isinantabi siya, gaya ng ginawa niya sa kaniyang unang asawa, at muling kinuha ang kaniyang unang asawa. Ngunit sa sandaling maibalik ang orihinal na asawa, at magkaroon siya ng pagkakataon, pinatay niya ang hari sa hilaga, ang kaniyang kasintahang timog, ang anak nito, at ang buo nitong pangkat na taga-Ehipto. Ang ginawa ng orihinal na asawa na pagpaslang sa prinsesa sa timog at sa anak nito ay nagpaliyab ng galit sa pamilya ng prinsesa sa timog, at isa sa kaniyang mga kapatid na lalaki ang nagbangon ng isang hukbo at sumalakay sa kaharian sa hilaga.

Nagtatagumpay ang hukbo ng timog laban sa hari sa hilaga, at ang unang asawang pumatay sa hari sa hilaga, gayundin sa kaniyang asawang mula sa timog at sa anak nito, ay pagkatapos ay ipinapatay. Ang anak ng unang asawa, na iniluklok bilang naghaharing hari sa hilaga pagkamatay ng kaniyang ama, ay nabihag at dinala pabalik sa Ehipto ng hari ng timog, kasama ng ilang kagamitang Ehipsiyo at mga diyos-diyosan na dating kinuha ng kahariang hilaga mula sa kahariang timog sa mga naunang labanan. Pagdating sa Ehipto, ang nabihag na hari sa hilaga ay nahulog mula sa kabayo at namatay. Tinutukoy ni Uriah Smith ang kasaysayang ito tulad ng sumusunod.

TALATA 6. At sa katapusan ng mga taon ay sila'y makikipag-alyansa; sapagka't ang anak na babae ng hari sa timugan ay paroroon sa hari sa hilagaan upang makipagtipan: ngunit hindi niya mapananatili ang kapangyarihan ng bisig; ni siya man ay mananatili, ni ang kaniyang bisig; kundi siya'y ibibigay, at ang mga nagdala sa kaniya, at ang nagkaanak sa kaniya, at ang nagpatibay sa kaniya sa mga panahong ito.

Madalas ang mga digmaan sa pagitan ng mga hari ng Ehipto at Siria. Lalong totoo ito kay Ptolemy Philadelphus, ikalawang hari ng Ehipto, at kay Antiochus Theos, ikatlong hari ng Siria. Sa wakas ay napagkasunduan nilang makipagpayapaan sa kundisyong hiwalayan ni Antiochus Theos ang kaniyang dating asawa, si Laodice, pati na ang dalawa nilang anak na lalaki, at pakasalan si Berenice, ang anak na babae ni Ptolemy Philadelphus. Kaya dinala ni Ptolemy ang kaniyang anak na babae kay Antiochus, at ipinagkaloob na kasama niya ang isang napakalaking dote.

"Ngunit hindi niya mapananatili ang kapangyarihan ng bisig;" ibig sabihin, ang kaniyang impluwensiya at kapangyarihan kay Antiochus. At gayon nga ang napatunayan; sapagkat di naglaon, sa bugso ng pag-ibig, ibinalik ni Antiochus sa hukuman ang dati niyang asawa, si Laodice, at ang kaniyang mga anak. Kung magkagayo'y sinasabi ng propesiya, "Ni siya [Antiochus] ay tatayo, ni ang kaniyang bisig," o binhi. Si Laodice, naibalik sa pabor at kapangyarihan, ay natakot na, dahil sa kapabagu-bagong ugali nito, baka muling ipahiya siya ni Antiochus at tawagin pabalik si Berenice; at, inakalang walang magiging mabisang pananggalang laban sa gayong maaaring pangyayari maliban sa kaniyang kamatayan, pinalason niya si Antiochus di naglaon. Hindi rin humalili sa kaniya sa kaharian ang kaniyang binhi kay Berenice; sapagkat iniayos ni Laodice ang mga usapin upang matiyak ang trono para

sa kaniyang panganay na anak, si Seleucus Callinicus.

Ngunit ang gayong kasamaan ay hindi maaaring manatiling walang kaparusahan nang matagal, gaya ng higit pang inihula ng propesiya, at higit pang pinatutunayan ng kasaysayan.

TALATA 7. Datapuwa't mula sa isang sanga ng kaniyang mga ugat ay may isang titindig sa kaniyang dako, na darating na may hukbo, at papasok sa kuta ng hari sa hilagaan, at makikidigma laban sa kanila, at magtatagumpay: 8. At dadalhin din niya bilang mga bihag sa Egipto ang kanilang mga diyos, pati ang kanilang mga prinsipe, at ang kanilang mahahalagang sisidlang pilak at ginto; at siya'y magtatagal ng higit na maraming taon kaysa sa hari sa hilagaan. 9. Kaya't ang hari sa timugan ay papasok sa kaniyang kaharian, at babalik sa kaniyang sariling lupain.

Ang sangang mula sa iisang ugat na pinagmulan din ni Berenice ay ang kanyang kapatid, si Ptolemy Euergetes. Pagkakahalili pa lamang niya sa kanyang ama, si Ptolemy Philadelphus, sa kaharian ng Ehipto, ay nagliliyab na siya sa hangaring ipaghiganti ang kamatayan ng kanyang kapatid na si Berenice; kaya nagtipon siya ng napakalaking hukbo at nilusob ang teritoryo ng hari sa hilaga, ibig sabihin, ni Seleucus Callinicus, na, kasama ang kanyang ina na si Laodice, ay naghahari noon sa Sirya. At nanaig siya laban sa kanila, hanggang sa masakop niya ang Sirya, ang Cilicia, ang mga itaas na pook sa kabila ng Ilog Eufrates, at halos ang buong Asya. Ngunit nang mabalitaan niyang may pag-aalsang sumiklab sa Ehipto na humihiling ng kanyang pagbalik, nilimas niya ang kaharian ni Seleucus, kinuha ang apatnapung libong talento ng pilak at mahahalagang sisidlan, at dalawang libo't limandaang mga imahen ng mga diyos. Kabilang dito ang mga imaheng dating kinuha ni Cambyses mula sa Ehipto at dinala sa Persia. Ang mga taga-Ehipto, yamang lubos na nakatalaga sa idolatriya, ay iginawad kay Ptolemy ang pamagat na Euergetes, o ang Mapagkawanggawa, bilang parangal sa kanya sapagkat, sa ganitong paraan, matapos ang maraming taon, ay naipanumbalik niya ang kanilang mga diyos na bihag.

Ito, ayon kay Obispo Newton, ay salaysay ni Jerome, na hinango mula sa mga sinaunang mananalaysay; ngunit, aniya, mayroon pang mga may-akdang ang kanilang mga akda ay nananatiling umiiral na nagpapatibay sa ilan sa gayunding mga partikular. Ipinabatid sa atin ni Appian na, matapos na patayin ni Laodice si Antiochus at, pagkaraan niya, kapuwa si Berenice at ang kaniyang anak, si Ptolemy, anak ni Philadelphus, upang ipaghiganti ang mga pagpaslang na iyon, ay sumalakay sa Siria, pinaslang si Laodice, at nagpatuloy hanggang sa Babilonia. Mula kay Polybius ay nalalaman natin na si Ptolemy, na tinaguriang Euergetes, dahil sa matinding galit sa malupit na pagtrato sa kaniyang kapatid na si Berenice, ay nagmartsa na may hukbo papasok sa Siria at sinakop ang lungsod ng Seleucia, na napanatiling hawak sa loob ng ilang taon pagkaraan ng mga garison ng mga hari ng Ehipto. Sa gayon pumasok siya sa kuta ng hari sa hilagaan. Pinagtibay ni Polyenus na si Ptolemy ay naging panginoon ng buong lupain mula sa Bundok Taurus hanggang sa India, na walang digmaan o labanan; subalit iniuugnay niya ito, sa kamalian, sa ama sa halip na sa anak. Ipinagtitiyak ni Justin na kung hindi lamang pinabalik si Ptolemy sa Ehipto dahil sa isang pag-aalsang panloob, napasakaniya sana ang buong kaharian ni Seleucus. Sa gayo'y ang hari sa timugan ay pumasok sa sakop ng hari sa hilagaan, at nagbalik sa kaniyang sariling lupain, gaya ng nauna nang ipinahayag ng

propeta. At siya man ay nagtagal ng higit pang mga taon kaysa sa hari sa hilagaan; sapagkat si Seleucus Callinicus ay namatay sa pagkatapon, dahil sa pagkahulog mula sa kaniyang kabayo; at si Ptolemy Euergetes ay nabuhay na mas mahaba kaysa sa kaniya nang apat o limang taon. Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 250-252.

Isang katangiang propetiko ng Roma, at kaya't maging ng hari sa hilagaan, ay na upang mailuklok sa luklukan, kailangang malupig ang tatlong heograpikong hadlang. Ang unang hari sa hilagaan pagkaraan ng pagkahati ng kaharian ni Alejandro ay si Seleucus Nicator, na naglingkod bilang heneral ni Ptolemeo (ang hari sa timugan) sa maikling panahon sa pagitan ng 316 at 312 BK. Tinukoy ito ng ikalimang talata nang sabihin, "At ang hari sa timugan ay magiging malakas, at gayon din ang isa sa kaniyang mga prinsipe; at siya'y magiging higit na malakas kaysa sa kaniya." Si Ptolemeo ang hari sa timugan, at siya'y may isang heneral (isa sa kaniyang mga prinsipe) na nakatakandang maging higit na malakas kaysa kay Ptolemeo, at sinasabi ng huling parirala ng ikalimang talata, "at magkakaroon ng kapamahalaan; ang kaniyang kapamahalaan ay magiging dakilang kapamahalaan." Ang heneral ni Ptolemeo na si Seleucus ang magiging unang hari sa hilagaan. Ngunit upang maging hari sa hilagaan si Seleucus, kailangan muna niyang mahiwalay sa hari sa timugan, at pagkatapos ay lupigin ang tatlong heograpikong teritoryo.

Ang unang teritoryong nasakop ni Seleucus ay ang Silangan noong 301 BC. Pagkatapos ay sinakop niya ang Kanluran (na noon ay hawak ng kahalili ni Cassander) noong 286 BC, at kinuha niya ang kaniyang ikatlong teritoryo sa Hilaga nang kaniyang talunin si Lysimachus noong 281 BC. Ang hari sa Hilaga ay iniluklok sa trono noong 281 BC.

Ang kasunduang pangkapayapaan na kalaunan ay nabuo kasama ang hari sa timog ay naganap noong 252 BC. Pagkaraan ng anim na taon, noong 246 BC, si Berenice (ang prinsesang mula sa timog), ang kaniyang anak, at ang lahat ng kaniyang kasamahan ay pinaslang. Pagkaraan nito, nabihag ng hari sa timog ang anak ni Laodice, si Seleucus Callinicus, at dinala niya ito pabalik sa Ehipto, kung saan ito namatay sa pagkahulog mula sa kabayo. Ang paghahari ng unang hari sa hilaga ay mula 281 BC hanggang 246 BC, na katumbas ng tatlumpu't limang taon.

Ang unang hari ng Hilaga sa ikalabing-isang kabanata ay nilupig ang tatlong heograpikong hadlang upang maitatag sa luklukan. Gayundin, ang Romang Pagano ay nilupig ang tatlong heograpikong hadlang upang maitatag sa luklukan [Tingnan ang Daniel 8:9], at ang Romang Papal ay nilupig ang tatlong heograpikong hadlang upang maitatag sa luklukan [Tingnan ang Daniel 7:20]. Ang Makabagong Roma ay nilulupig din ang tatlong heograpikong hadlang upang maitatag sa luklukan [Tingnan ang Daniel 11:40-43].

Sa sandaling maitatag sa trono, ang unang hari ng hilaga ay naghari sa loob ng tatlumpu't limang taon. Sa sandaling maitatag sa trono, ang paganong Roma ay naghari sa loob ng isang "panahon" (tatlong daan at animnapung taon). Sa sandaling maitatag sa trono, ang papang Roma ay naghari sa loob ng "isang panahon, mga panahon at kalahati ng isang panahon" (isang libo at dalawang daan at animnapung taon). Sa sandaling maitatag sa trono, ang makabagong Roma ay maghahari sa loob ng sagisag na apatnapu't dalawang buwan (na binanggit din bilang "isang oras").

Ipinabatid sa atin ni Sister White na "malaki ang bahagi ng kasaysayang nakatala sa Daniel kabanata labing-isa ay mauulit." Pagkatapos ay sinipi niya ang mga talatang 31 hanggang 36, at sinabi, "magaganap ang mga tagpong kahalintulad ng inilarawan sa mga salitang ito." Sa mga talatang iyon, ang Roma Papal (ang kasuklamsuklam na nagdudulot ng pagkatiwangwang) ay "inilagay" sa trono noong 538, at pagkatapos ay inuusig nito ang bayan ng Diyos sa loob ng "maraming araw" (isang libo't dalawang daan at animnapung taon), hanggang sa unang "naganap ang poot" noong 1798. Ang kasaysayan ng mga talatang 31 hanggang 36 ay inuulit sa huling anim na talata ng kabanata labing-isa, ngunit ang kasaysayang iyon ay ganap ding naipakita bilang tipo sa mga talatang 5 hanggang 9.

Ang pagkakaluklok ni Seleucus bilang hari sa hilagaan noong 281 BK ay tumutugma sa taong 538. Kapwa kumakatawan ang mga ito sa pagluluklok sa trono ng hari sa hilagaan sa pagtatapos ng pagsakop sa tatlong heograpikong hadlang. Ang panahon ng paghahari ng papa ay inihahayag sa ilang paraan: isang libo at dalawang daan at animnapung araw, apatnapu't dalawang buwan, isang panahon, mga panahon, at kalahati ng isang panahon, isang pagitan, at tatlo at kalahating taon. Ang paghahari ni Seleucus ay tumagal ng tatlumpu't limang taon, at ang ikasampu, o ikapu, ng tatlumpu't lima ay tatlo at kalahati. Ang ikasampu ng tatlumpu't limang taon ay naipapahayag din bilang "tatlong punto lima" (3.5) taon. Ang "tatlo at kalahati" ay isang sagisag ng panahon ng paghahari ng papa.

Tinamo ng kapapahan ang sugat na nakamamatay noong 1798 nang ang hari ng timog, si Napoleon Bonaparte (na ang ibig sabihin ay 'mapalad na anak'), ay nagpadala ng kaniyang heneral upang bihagin ang papa. Makalipas ang isang taon, noong 1799, namatay ang papa sa pagkakatapon, gaya rin ng unang hari ng hilaga na nabihag din ng hari ng timog. Namatay si Seleucus Callinicus sa pagkahulog mula sa kabayo habang bihag sa Ehipto. Ang papa ang siyang nakasakay sa halimaw. Ang halimaw ay kumakatawan sa sistemang pampolitika na ginamit ng papa upang isakatuparan ang kaniyang mga gawaing makasatanas. Ang halimaw na iyon ay napatay noong 1798, at ang papa na nakasakay at naghahari sa ibabaw ng halimaw ay namatay makalipas ang isang taon. Namatay si Seleucus Callinicus sa pagkahulog mula sa isang kabayo (ang halimaw na kaniyang sinasakyan.) Ang pagkabihag ng kapapahan noong 1798 at 1799 ay ganap na tinipuhan ng pagkabihag ng unang hari ng hilaga.

Ang nagbunsod ng poot ng hari ng timog laban sa hari ng hilaga ay ang pagkasira ng kasunduang pangkapayapaan, na kinakatawan ng pagwawaksi kay Berenice (ang nobya mula sa timog) at ng kaniyang kasunod na kamatayan sa mga kamay ni Laodice. Noong 1797, pumasok si Napoleon sa isang kasunduang pangkapayapaan sa pagitan ng Rebolusyong Pransiya at ng mga Estadong Papal. Ipinangalan ang kasunduang iyon sa bayang Tolentino sa Ancona, Italya, kung saan nilagdaan ang kasunduan. Pormal itong nagwakas noong Pebrero 1798 nang binihag ng Pransiya ang papa. Ang dahilan kung bakit pinawalang-bisa ang kasunduang iyon ay ang pagsusumikap ng Pransiya na ipalaganap ang Rebolusyon nito.

Ang Heneral ni Napoleon na si Duphot ay nasa Roma noong 1797 bilang bahagi ng puwersang ekspedisyong Pranses na ipinadala ng Directory, ang naghaharing pamahalaan ng Pransiya noon. Ang layunin ng ekspedisyong Pranses sa Italya, na kinabibilangan ng presensiya ni Heneral

Duphot sa Roma, ay suportahan ang Republikang Romano, isang panandaliang estadong kliyente na itinatag ng mga rebolusyonaryong puwersa ng Pransiya sa Tangway ng Italya. Sa panahong ito, aktibo ang mga Pranses sa pagsuporta sa mga kilusang rebolusyonaryo at sa pagpapalaganap ng mga kaisipang rebolusyonaryo sa buong Europa. Sa Italya, nilayon nilang pabagsakin ang mga monarkiya at magtatag ng mga republika na inihuwaran sa Republikang Pranses.

Ang presensya at mga kilos ni Duphot sa Roma ay nag-udyok ng pagtutol mula sa mga makakonserbatibong paksyon, kabilang ang mga tagasuporta ng mga Estadong Papal at mga lokal na aristokrata. Noong Disyembre 1797, sa gitna ng sagupaan sa pagitan ng mga hukbong Pranses at ng mga tagasuporta ng mga Estadong Papal, pinaslang si Heneral Duphot, at sa gayo'y nagkaroon ng balatkayo si Napoleon upang ipadala si Heneral Berthier upang bihagin ang Papa sa sumunod na taon. Ang isang nilabag na kasunduang pangkapayapaan sa pagitan ng hari ng timog at ng hari ng hilaga ang nagbigay ng dahilan sa kapwa kasaysayan upang mabihag ng hari ng timog ang hari ng hilaga.

Sinasabi sa talatang walo, “magdadala rin siya ng mga bihag sa Egipto ng kanilang mga dios, kasama ang kanilang mga prinsipe, at ang kanilang mahahalagang sisidlang pilak at ginto.” Nang si Ptolemy ay bumalik sa Egipto bilang katuparan ng talatang ito, iginawad sa kaniya ng mga taga-Egipto ang titulong “Euergetes” (ang Tagapagkaloob ng Kabutihán), bilang papuri sa kaniyang ginawa sa pagsasauli ng kanilang mga diyus-diyosan at mga kagamitang dating inagaw sa kanila ng hari sa hilaga. Noong 1798, naganap ang pandarambong ng Roma ng mga Pranses. Sa loob lamang ng isang araw, itinala ng mga mananalaysay na limandaang sasakyang hinihila ng mga kabayo, sa ilalim ng mahigpit na pagbabantay ng militar, ang nakitang umaalis sa lunsod.

Ang prusisyon ay naglaman ng napakaraming sinaunang mga eskultura at mga pinta ng Renaissance na inaangkin ng Pransiya alinsunod sa nilabag na kasunduang pangkapayapaan sa Tolentino. Kabilang sa mga likhang-sining na iyon ang pangkat ni Laocoon, ang Apollo Belvedere, ang Namamatay na Gaul, sina Cupid at Psyche, si Ariadne sa Naxos, ang Venus de' Medici, at ang malalaking pigura ng Tiber at ng Nile; mga tapiserya at mga pinta ni Raphael, kabilang ang Transfiguration, ang Madonna di Foligno, ang Madonna della Sedia, ang Santa Conversazione ni Titian; at marami pang ibang mga gawa. Ilang taon lamang pagkaraan nito, ipinamalas ang mga ninakaw na kayamanang ito sa Musee Napoleonian sa Louvre, na binuksan noong 1807. Kung paanong si Ptolemy ay ipinagdiwang dahil sa pagsasauli ng mga kayamanan ng mga Egipcio, ang mga kayamanang dinala mula sa Roma ay inilagay sa bahagi ng museo na ipinangalan kay Napoleon.

Ang mga talata lima hanggang siyam ay isang ganap na kaagapay ng kasaysayang nagsimula noong taong 538 at nagtapos noong 1798 at 1799. Kaayon ang mga ito ng mga talata tatlumpu't isa hanggang tatlumpu't anim, na kinakatawan sa huling anim na talata ng kabanata, na naglalarawan sa pangwakas na pagbibigay-kapangyarihan sa makabagong Roma habang nilulupig nito ang tatlong hadlang, at sa dakong huli ay umaabot ito sa wakas na walang tutulong. Pagkatapos ay tinatalakay ng talata sampu ang kasaysayan ng 1989.

Subalit ang kaniyang mga anak ay mapupukaw at magtitipon ng napakaraming malalakas na hukbo: at tiyak na may isang darating, at dadagsa at daraan: kung magkagayo’y babalik siya, at mapupukaw, maging hanggang sa kaniyang moog. Daniel 11:10.

Ang makasaysayang katuparan ng talata sampu ay nagsisilbing tipo ng 1989, nang ang kapapahan, sa lihim na pakikipag-alyansa kay Ronald Reagan, ay “umapaw” at “dumaan” sa Unyong Sobyet, na iniwang tanging ang kanyang muog (Russia), habang ang Unyong Sobyet (USSR) ay nabuwag kasunod ng Perestroika.

At sa panahon ng wakas ay sasalakayin siya ng hari sa Timugan; at ang hari sa Hilaga ay darating laban sa kaniya na parang ipo-ipo, na may mga karo, at mga mangangabayo, at maraming sasakyang-dagat; at siya’y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan. Daniel 11:40.

Ang kasaysayan ng talata 10 ay kumakatawan sa isang ganting-salakay laban sa pananakop sa hari sa hilaga na isinagawa ng hari sa timog noong 246 BC, at nagsisilbing tipo ng isang ganting-salakay laban sa pananakop sa hari sa hilaga na isinagawa ng hari sa timog noong 1798. Ang talata 40 ay nagsimula sa panahon ng wakas noong 1798, nang ang hari sa timog (ang ateistikong Pransiya) ay nagbigay ng nakamamatay na sugat sa hari sa hilaga (ang kapangyarihang papa), at natupad sa pagbagsak ng Unyong Sobyet sa panahon ng wakas noong 1989. Ang panahon ng wakas noong 1798 ay kinakatawan sa talata 40 ng pariralang “At sa panahon ng wakas ay sasalakay sa kaniya ang hari sa timog.” Ang “kolon” (:) na naghihiwalay sa huling bahagi ng talata ay nagmamarka ng susunod na “panahon ng wakas” noong 1989. “At ang hari sa hilaga ay darating laban sa kaniya na gaya ng ipo-ipo, na may mga karo, at mga mangangabayo, at maraming mga sasakyang-dagat; at siya’y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan.”

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Bawat bansang lumitaw sa entablado ng kasaysayan ay pinahintulatang lumagay sa kaniyang kinalalagyan sa lupa, upang makita kung tutuparin nito ang layunin ng 'Ang Tagapagbantay at ang Banal.' Tinunton ng propesiya ang pag-angat at pagbagsak ng mga dakilang imperyo ng sanlibutan—Babilonia, Medo-Persia, Gresya, at Roma. Sa bawat isa sa mga ito, gaya rin ng sa mga bansang hindi kasingmakapangyarihan, naulit ang kasaysayan. Bawat isa ay nagkaroon ng panahon ng pagsubok, bawat isa ay nabigo; kumupas ang kaluwalhatian nito, naglaho ang kapangyarihan nito, at ang pook nito ay hinalinhinan ng iba. . . .

Mula sa pagsikat at pagbagsak ng mga bansa, gaya ng ginawang maliwanag sa mga pahina ng Banal na Kasulatan, kailangan nilang matutuhan kung gaano kawalang-kabuluhan ang pawang panlabas at makamundong kaluwalhatian. Ang Babilonia, kasama ang lahat ng kapangyarihan at karilagan nito, na ang tulad ay hindi na muling nasilayan ng ating sanlibutan—kapangyarihan at karilagang sa mga tao ng panahong yaon ay waring napakatatag at nananatili—gaano ganap itong naglaho! Tulad ng 'bulaklak ng damo' ito’y naparam. Gayon napaparam ang lahat ng walang Diyos bilang saligan. Tanging yaong nakabigkis sa Kanyang layunin at nagpapahayag ng Kanyang katangian ang mananatili. Ang Kanyang mga simulain ang tanging mga bagay na matatag na nalalaman ng ating sanlibutan." Education, 177, 184.